

Limburgse zaken

opinieredacteur en commentator van deze krant

Een snelle Limburgse speurder

Boeven en andere criminelen kunnen wereldwijd hun borst natmaken. Vanuit een onopvallend pand op een industrieterrein in Sittard wordt met het allernieuwste technologische snuffe in de toekomst jacht op ze gemaakt. Dat voorspelt althans Archi Leenaers, directeur-eigenaar van Anatech, de bewoner van dat bedrijfspand. Het apparaatje waar het om gaat, heet Flash DSC en maakt het mogelijk om bliksemsnel materialen te meten en te testen op hun eigenschappen. Dankzij die snelheid (5000 keer sneller dan bestaande apparatuur) kunnen eigenschappen van stoffen worden gemeten die tot nu toe niet waarneembaar waren. Een revolutie in materialenland, zegt Leenaers apetrots. Onderzoekers kunnen voorwerpen nog beter analyseren, ongeacht hoe klein de structuurtjes ook zijn. Want dat is de tweede bijzonderheid. Het apparaat is niet alleen snel, maar ook superklein (een halve bij een halve millimeter), zodat zelfs de allerkleinste flintertjes nog geanalyseerd kunnen worden. Een nieuw wapen dus ook in de strijd tegen misdaad en geweld, waar vaak het kleinste spoorje doorslaggevend is voor een succesvolle opsporing. Leenaers verwacht dan ook dat over enkele jaren alle naar schatting 150 topforensische instituten waar ook ter wereld een Flash DSC met Sittardse knowhow in huis zullen hebben. Maar niet alleen crimefighters kunnen hun voordeel doen met het instrument, ook de industrie die alsmaar compactere en complexere spullen maakt. Leenaers neemt termen als miniaturisering en nanotechnologie in de mond. De trend dat alles kleiner en sneller moet. Hij noemt als voorbeeld mobiele telefoons, waarin op een steeds kleiner oppervlak steeds meer functies worden ondergebracht. Dankzij de apparatuur van Anatech kunnen ontwerpers daarbij de randjes opzoeken van wat met materialen nog mogelijk is, verzekert hij. Dat Leenaers niet ijlt, mag blijken uit een prijs die Anatech samen met drie andere partners (Mettler-Toledo, Xensor Integration, SciTe) voor deze uitvinding in de wacht heeft gesleept. Het gaat om de R&D 100, een prestigieuze award waarmee elk jaar in de VS de honderd beste high-tech-producten gelauwerd worden. Leenaers zal de award binnenkort zelf in Orlando (Florida) in ontvangst gaan nemen. Zo hoog hij opgeeft over de unieke eigenschappen van het apparaat, zo terughoudend is Leenaers over de commerciële mogelijkheden die deze Flash DSC biedt. Hij beweert wel intussen al enkele tientallen apparaatjes verkocht te hebben, maar voor hoeveel geld en aan wie, dát wil hij niet zeggen. Diezelfde zwijgzaamheid etaleert hij als het over Anatech

gaat. Leenaers heeft het bedrijf in 2002 overgenomen. Er werken 30 mensen. Anatech heeft in de 24 jaar van haar bestaan 35 precisie meetinstrumenten ontwikkeld en gemaakt, waarvan er nog 20 in productie zijn. Die apparaatjes worden niet onder een eigen merknaam verkocht, maar voorzien van het logo van de kopers. Er is een uitzondering: een apparaatje dat onzuiverheden in aluminiumlegeringen kan meten. Dat brengt Anatech wel onder het eigen label op de markt. Leenaers heeft er recent nog een verkocht voor de lieve som van 80.000 euro. Maar dieper in de beurs laat hij zich niet kijken. Hoe groot de omzet was van Anatech in 2010 en hoeveel winst zijn bedrijf in dat jaar gedraaid heeft, krijgen we niet te horen. Het gaat goed, maar niet zo goed dat hij zich in de kaarten wil laten kijken. Daar maken klanten

Archi Leenaers

toch alleen misbruik van door hardere prijsonderhandelingen te voeren, moppert hij. Dat cynisme laat hij meteen varen als het gesprek weer over de ontwikkeling van Flash DSC gaat en innovatie in het algemeen. De aftrap werd gemaakt in 2003 door ene Vicent Mathot. Hij wilde snellere metingen kunnen doen om te kunnen zien hoe kunststoffen reageren op hoge temperaturen. Maar niemand had de technologie. Pas in 2006 lukte het Anatech om een werkende opstelling te hebben. Het uitvinden van een goede manier van meten heeft in totaal zeven jaar geduurd. Het geheim van de smid? Dat zit in de toegepaste sensoren en de gebruikte elektronica, als we Leenaers mogen geloven. Bang dat het systeem nagebouwd gaat worden, is hij niet. Het duurt jaren voordat iemand dat kan. Niet voor niets zitten er in het apparaat drie patenten verborgen. Daarvan zijn er twee bedacht door Anatech. De ontwikkeling van het apparaat heeft twee miljoen euro gekost, waarvan een miljoen bij elkaar is gebracht door Anatech. Dat laatste verklaart ook waarom de drie bedrijven de buit al in een vroeg stadium verdeeld hebben. Tot in detail ligt vast wie waarop verdient, onthult Leenaers. Maar ook daar doet hij liever het zwijgen toe. Om misverstanden te voorkomen, meldt hij wel dat hij met dit apparaat zeker niet zal binnenlopen. Hij verwacht dat de 'snelle meter' nooit meer dan tien procent van de omzet van Anatech zal uitmaken. Wel ziet hij de ontwikkeling van het apparaat als een bewijs dat Limburg innovatie moet omarmen. De oude economie van grote volumes maken, heeft afgedaan, de regio moet slimme dingen gaan doen, predikt hij. Een boodschap die volgens hem gelukkig ook goed opgepikt wordt. Limburg is dus zeker niet verloren en met Anatech zal het ook wel goedkomen gezien de vertoonde innovatiedrift.

